

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

LA BINE ȘI LA GREU

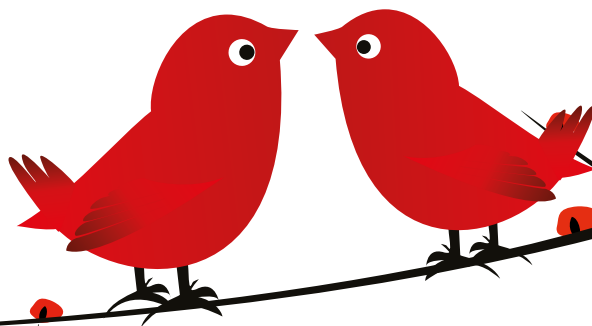
O dragoste care nu cunoaște
marginii

Prințesa mea

De ce copiii merită tot efortul

36 de secunde

Confirmarea din lift

DE LA SUFLET LA SUFLET

Expresia „Iubește-mă pe mine, iubește-mi cățelul” a prins viață pentru mine atunci când eu și soția ne-am luat un cățeluș – o noutate pentru mine. O iubim pe Sophie și ea ne iubește pe noi. De fapt ea iubește pe toată lumea. Sophie nu este doar o rasă

din aceea hiperactivă ci și foarte sociabilă. Începe să dea din coadă imediat ce o persoană nouă intră în lumea ei și într-o clipă coada începe să-i scuture atât de tare tot corpul că zici că se deșiră. Este de ajuns ca acea persoană nouă să-i arate că a observat-o iar ea devine și mai entuziasmată să se atașeze. Atunci vedem și noi care sunt cei cărora le plac cățelii și care nu.

Voi expune ideea și mai pe larg dar înainte aș vrea să vă spun o altă mică istorisire pe care cu siguranță părinții o pot înțelege. Când copiii mei au fost mici s-au purtat, bineînțeles, copilărește. S-au smiorcăit și s-au plâns de cele mai mărunte lucruri, au vărsat mai multă mâncare și lichide decât au înghițit, au spart lucruri din neîndemânare și curiozitate și când au fost suficient de mari ca să înțeleagă ideea de limite au început imediat să le testeze. Dar i-am iubit oricum. Puteau să fie supărători, chiar enervanți, dar erau doar copii și toate acestea făceau parte din procesul de învățare și de maturizare. Plus că erau copiii mei. Ceea ce mă supăra era când alții lăsau să li se vadă supărarea. „Iubește-mă, iubește-mi copiii”.

În acest context legătura dintre cele două reguli de viață despre care Iisus spunea că le cuprind pe toate celelalte – iubește-L pe Dumnezeu și iubește-i pe ceilalți oameni ¹ – devine mai clară. „Iubește-L pe Dumnezeu, iubește-i pe cei pe care El îi iubește”, ceea ce înseamnă pe toată lumea. Dacă Îl iubim cu adevărat pe Dumnezeu și dacă credem că El ne-a creat după chipul Său, așa cum spune Biblia, atunci vom iubi și vom respecta îndeajuns fiecare dintre creațiile Sale încât să încercăm să-l înțelegem și să-l acceptăm pe acel el sau ea cu toate greșelile, fobiile și toate celelalte ale lor.

Acest număr al revistei ContactS este primul dintr-o serie de nouă părți despre roadele Duhului,² începând cu cea mai cuprinzătoare și mai importantă: dragostea.

Keith Phillips și
Ioana Petrescu

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS
C.P. 140, O.P. 72
cod 032468
București

Email:

activated@activated.org

Web:

www.activated.org

Editori	Keith Phillips Ioana Petrescu
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu
Producție	Samuel Keating

www.auroraproduction.com
© 2013 Aurora Production AG.
Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-145-X

1. Vezi Matei 22:37-39.

2. Galateni 5:22-23

DE LANI WOODS

„PE CINE AI VENIT SĂ VEZI?”

m-a întrebat asistenta micuță cu părul negru când eu sorbeam din ceai în sala de așteptare și răsfoiam o revistă.

„Pe nepotul meu”, i-am răspuns și i-am zâmbit. „Dar acum doarme, așa că aștept”.

„Da, chiar are nevoie de vizitatori. Este încă un copil,” a spus cu o atitudine maternă. Deși nepotul meu adolescent deja mă întrece la înălțime, încă îmi mai amintesc de obrăzorii și de piciorușele lui grăsulii când l-am ținut prima oară în brațe la 3 luni.

Asistenta, ca și îngrijitoarea care mi-a arătat cum să îmbrac halatul de plastic peste haine, mi-a vorbit despre nepot cu multă afecțiune. „Suntem îngrijorați pentru el. În unele zile nu l-a vizitat nimeni.” Am dat din cap afirmativ, deși el era în carantină și în chimoterapie, așa că situația nu era de felul că puteam veni la el oricând doream.

Puțin mai târziu, în timpul discuției cu nepotul meu, mi-a dat

numărul lui de telefon și mi-a spus că i-ar face plăcere ca mai mulți oameni să-l sune. Acum, mai mult decât înainte, nu mai era loc de scuze. Cât de greu era să dai un telefon?

În copilărie și adolescență am fost și eu mereu bolnavă și îmi amintesc că trebuia să stau în pat mai mult decât frații și prietenii mei care puteau să alerge și să se bucure de aerul curat și de soare, de biciclete și de prieteni. Era greu să-mi controlez frustrarea față de trupul meu ce nu putea opera cum trebuie și însemna mult pentru mine când venea cineva să vadă cum mă mai simt. În timpul perioadelor de boală am trăit sentimente de izolare, dar acum că sunt sănătoasă iată că mă scuz față

de alții. „Nu-l cunosc atât de bine”. „Poate că nici nu mă consideră prea cool”. „De ce ar vrea să pălăvrăgească cu mătușa lui?”

În lumea noastră modernă de alertat în colo și în coace, când încercăm să găsim un echilibru între muncă și copii, gospodărie și animale de casă, îndatoriri casnice și alte obligații, probabil că trăim în era cea mai provocatoare în ceea ce privește timpul. Dar când, într-o zi, Îl vom întâlni pe Iisus, El nu ne va spune: „Erai ocupat dar totuși ți-ai găsit timp să citești romanul acela bun sau să-ți vopsești unghiile. Bravo ție!” El ne-a aranjat cu bunătate prioritățile cu două mii de ani în urmă când a spus: „Eram înfometat, însetat, un străin, gol, bolnav, în închisoare și ai avut grijă de Mine”.¹ Cu această viziune lucrurile mărunte încep să-și piardă din importanță.

LANI WOODS ESTE SCRITOARE ȘI TRĂIEȘTE ÎN SYDNEY, AUSTRALIA. ■

1. Vezi Matei 25:34-40.

◀ Samuel și Audrey la prima ei aniversare

Printesa mea

DE SAMUEL KEATING

CÂND FIICA MEA,

AUDREY, a împlinit un an eu și soția plănuisem o mică celebrare acasă cu câțiva prieteni și membrii ai familiei; în schimb am ajuns să avem o extravaganță cu tema ‚brioșele’ la restaurantul administrat de bunicii ei. Trebuie să recunosc că a fost probabil mai mult pentru toți ceilalți decât pentru ea. Audrey și-a petrecut în mare parte timpul observând evenimentele din brațele sigure ale cuiva și refuzând cu hotărâre să pozeze cu lumânărica ei în ciuda multiplelor încurajări (sau poate tocmai de aceea).

Oamenii vorbesc despre cât de repede trece timpul; simt și eu același lucru. Poate pentru că îmbătrânesc. Când eram copil zilele, săptămânile și lunile – fără să mai menționez anii – păreau să treacă atât de încet; acum parcă au trecut doar câteva săptămâni de când am întâlnit-o pentru prima oară pe Audrey. Îmi amintesc atât de bine ziua acea și toate primele

impresii și emoții când am privit asistenta spălând-o pentru prima oară, apoi ea adormind pentru prima dată în brațele mele.

Înainte ca ea să se nască auzeam părinți vorbind despre bucuria de a avea copii dar nu eram convins. Credeam că acei părinți erau cu adevărat fericiți dar nu înțelegeam cum. Nu erau viețile lor mai stresante, mai obositoare și mai agitate decât înainte? Nu au ei mai puțin timp liber? Nu sunt făcuți de rușine de copiii lor când răstoarnă farfuria cu mâncare, streșiți de smiorcăielile lor când sunt obosiți, deranjați când se lipesc de ei sau când sunt neascultători din nou și din nou? Eram sigur că eu aș fi astfel. Deși îmi făcea plăcere să fiu în preajma copiilor altora simțeam că îmi prețuiesc prea mult timpul și confortul ca să am eu însumi copii.

Acum însă nu-mi pot imagina viața fără Audrey. Fiecare zâmbet, fiecare râset, fiecare nouă descoperire

a ei, fiecare jucărie nouă pe care reușește să o mândușcă, fiecare sunet de animal pe care îl învață, toate mă umplu de o fericire profundă și de recunoștință pentru prezența ei în viața mea. Ultima ei descoperire este că țipând strident este un mod eficient de a-mi atrage atenția când vrea să mă joc cu ea sau să-i citească o carte, dar nici chiar asta nu îmi va diminua dragostea pentru ea sau fericirea pe care ea mi-o aduce.

Cineva ar putea crede că Tatăl nostru cereșc este rușinat de lipsa noastră de înțelepciune, obosit că avem continuu nevoie de El și deranjat de limitările noastre. Însă Dumnezeu nu se satură de noi și nu obosește să ne aibă în preajmă.

SAMUEL KEATING ESTE COORDONATOR DE PRODUCȚIE AL REVISTEI *ACTIVATED* (DUPĂ CARE SE TRADUCE REVISTA *CONTACTS*) ȘI TRĂIEȘTE ÎN MILANO, ITALIA. ■

Bunătatea

DE PHILLIP LYNCH

CÂND AM ÎNCEPUT SĂ CITESC PRIMA OARĂ BIBLIA, un cuvânt care mi-a captat atenția a fost „bunătatea”. Am simțit o căldură interioară când am citit pasaje precum „Te voi logodi cu Mine prin neprihănire, judecată, mare bunătate și îndurare”,¹ sau „Te iubesc cu o iubire veșnică; de aceea îți păstrez bunătatea Mea”,² sau „[Dumnezeu] îți izbăvește viața din groapă, El te încununază cu bunătate și îndurare”,³ sau „Ziua, Domnul îmi dădea îndurarea[bunătatea] Lui, iar noaptea, cântam laudele Lui”.⁴

În traducerea în engleza modernă în loc de „bunătate” se folosesc cuvinte precum „dragoste fermă”, „milă” și simplu „dragoste”, însă îmi dau seama că îmi lipsește acest cuvânt. Pare să conțină într-un singur cuvânt ceea ce Dumnezeu înseamnă pentru mine. Este traducerea cuvântului din ebraică *hesed* pe care a stabilit-o Miles Coverdale, unul dintre primii traducători ai Bibliei în limba engleză. În traduceri în latină și greacă, care au fost făcute înaintea traducerii lui Coverdale, *hesed* a fost tradus *eleos* respectiv *misericordiam*, care sunt echivalentul în engleză pentru „milă”.

Mila este un lucru minunat și cu siguranță putem fi cu toții de acord că Dumnezeu este milostiv, însă Coverdale a simțit că are un înțeles

mai profund, mai nuanțat; așa am ajuns să avem minunatul cuvânt „bunătate”. Evident, cărturarii de mai târziu au fost de acord iar termenul a fost preluat și în celelalte traduceri timpurii ale Bibliei în limba engleză cum ar fi traducerea lui Tyndale sau Versiunea King James.

În momentele când dragostea este în aer – cel puțin în mințile noastre – din cauza zilelor precum Valentine Day, găsesc nimerit să-mi reamintesc de această dragoste minunată pe care Dumnezeu o are pentru noi. Ioan a prins exact esența lui Dumnezeu în această declarație minunată: „Dumnezeu este dragoste”⁵ dar este clar că mulți dintre scriitorii Bibliei care i-au precedat cu sute și chiar mii de ani înainte l-au înțeles și ei. Cei care Îl cunosc în profunzime știu că El are grijă de ei cu bunătate.

Cei care se gândesc la Dumnezeu în mare parte în contextul Vechiului Testament și-L imaginează ca fiind exigent, mândros și că îi distruge pe cei care îndrăznesc să I se opună. Aceasta este o imagine foarte selectivă și trece cu vederea majoritatea interacțiunii lui Dumnezeu cu umanitatea. Dumnezeu ne-a iubit întotdeauna. Face parte din firea Lui. Chiar dacă *nu* ar vrea, nu s-ar putea abține. El poate face orice, cu excepția faptului de a acționa contrar firii Sale. Așa că El continuă să ne arate bunătate și cel puțin eu sunt unul care mă bucur de asta!

1. Osea 2:19
2. Ieremia 31:3
3. Psalmul 103:4
4. Psalmul 42:8
5. 1 Ioan 4:8

PHILLIP LYNCH ESTE ROMANCIER ȘI COMMENTATOR PE PROBLEME SPIRITUALE ȘI ESCATOLOGICE ȘI TRĂIEȘTE ÎN ATLANTIC CANADA. ■

36 DE SECUNDE

DE MISTY KAY

EU, SOȚUL MEU ȘI CEI PATRU COPII AI NOȘTRI LOCUIM LA ETAJUL 13 ÎNTR-UN BLOC DE APARTAMENTE DIN ORAȘUL TAICHUNG, TAIWAN. Nu mai

este nevoie să spun că liftul este o parte importantă din viața noastră de zi cu zi.

Fusese o zi ca oricare alta, o zi foarte aglomerată în care, în mare parte, mi-am petrecut timpul și energia ocupându-mă de copii, să fie fericiți, hrăniți și să nu se hărjonească unul cu celălalt. Am fost cu toții în oraș, nu mai știu pentru ce, iar atunci ne întorceam acasă. Am pășit în liftul gol, iar unul dintre copii a apăsat pe buton. Butonul cu numărul 13 s-a aprins, iar ușile liftului s-au închis.

„Copii, eu și mama avem un anunț important de făcut”, a spus Daniel, într-un fel care cerea atenția tuturor.

N-am avut nici o idee ce avea să spună. Daniel este un om foarte spontan și plin de surprize, încât nu știam niciodată la ce să mă aștept. Am decis să-i joc jocul. M-am apropiat de el și l-am luat de mână, ca să dau și

mai multă greutate la ce avea Daniel să spună.

„Eu și mama voastră vrem să vă spunem că, după patrusprezece ani de căsnicie noi continuăm să fim la fel de îndrăgostiți unul de altul.”

Copiii au început să râdă și ne-au întrebat: „Dar ce-i așa de important la anunțul ăsta?”

Daniel le explică copiilor că, luând în considerare problemele de căsnicie din ziua de astăzi și divorțul care este acum o practică atât de obișnuită, ei ar trebui să știe că părinții lor încă se iubesc. Apoi îl privi în ochii pe fiul nostru și îi spuse: „Când te vei căsători într-o bună zi trebuie să-ți tratezi cum trebuie soția.”

Un „ding” puternic ne-a anunțat că am ajuns la etajul 13, iar ușile liftului s-au deschis. Am intrat în apartament, copiii trănăceau și chicoteau între ei, iar eu și Daniel am intrat în dormitor pentru a ne bucura de câteva minute de intimitate.

În acele 36 de secunde, cât ne-a trebuit să ajungem de la primul etaj la cel de-al 13-lea, Daniel a reușit să

ne inspire un sentiment de unitate familială, să ne pună zâmbetul pe fețe, să-l învețe pe fiul nostru o bună lecție de viață și să-mi umple sufletul cu bucurie.

MISTY KAY ESTE SUPRAVIEȚUITOARE A CANCERULUI ȘI FIBRIOMIALGIEI ȘI SCRITOARE. ÎMPREUNĂ CU SOȚUL ȘI CEI PATRU COPII ȘI-A PETRECUT MULȚI ANI ÎN MUNCĂ VOLUNTARĂ ACTIVĂ ÎN ASIA. ■

PUTEREA CARE NE ȚINE ÎMPREUNĂ

O coadă împletită de păr pare să conțină doar două șuvițe. Dar iată în ce constă miracolul: Ceea ce pare a fi doar două șuvițe necesită o a treia. O a treia șuviță, deși nu este imediat vizibilă, ține celelalte șuvițe împletite strâns. Prezența lui Dumnezeu, precum a treia șuviță, îi ține pe soț și soție împreună.—*Catherine Paxton*

Valentine's Day fericit

DE MARIA FONTAINE

CÂND MĂ GÂNDESC LA ZIUA DE SF. VALENTIN, o zi în care oamenii își fac unii altora cadouri speciale de dragoste, mă gândesc cel mai mult la darul suprem al lui Dumnezeu pentru noi sub forma Fiului Său, Iisus. Apoi mă gândesc că toată dragostea pe care o simțim pentru alții de Sf. Valentin și în fiecare altă zi a anului este posibilă datorită iubirii Sale. Pentru El orice clipă este un moment bun de a dăruii. Eu doresc să-I urmez exemplul pe cât de mult pot.

Am găsit o poezie care are multă semnificație pentru mine și exprimă unele din darurile pe care le primim în fiecare zi a anului de la Marele nostru Valentin. Când paharul nostru este plin până la revărsare cu dragostea și darurile Sale ne face să dorim să împărțim acea dragoste și cu alții, ca să o trăiască și ei.

Iată poezia:

El nu îmi trimite trandafiri
Fiindcă El este trandafirul din Saron.
Și nu îmi lasă flori în prag
Pentru că le crește în grădina mea.
El nu îmi sărută buzele
Fiindcă îmi mângâie întreaga
ființă cu atingerile calde
ale soarelui și cu
picăturile moi de ploaie.
El nu îmi dă diamante strălucitoare
Fiindcă a pus stelele strălucitoare
pe cerul nopții și
mi le-a dăruit mie.
El nu îmi șoptește la ureche
Fiindcă vocea Sa blândă îmi
umple sufletul și
este mereu cu mine.
El nu este un Valentine care
promite dragoste pe viață
Fiindcă El este dragostea eternă.
El nu este limitat doar

să facă cadouri și promisiuni dulci
Fiindcă El Însuși este darul suprem
și împlinirea promisiunilor.
El nu îmi va umple viața
stând la altar cu mine.
Fiindcă S-a pus pe Sine pe altar
pentru ca eu să cunosc ce este
aceea viață, să Îl cunosc pe El
Și să Îl iubesc pentru totdeauna.¹

Iubitul nostru Iisus este Valentinul suprem, Cel care ne-a dat dragoste nelimitată și căruia îi place când Îl ajutam să comunice altora acea dragoste, atât astăzi cât și pentru totdeauna. Valentine's Day fericit!

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ■

1. Janice K. Lawrence, adaptat.

▲ Kristina și Bryan

LA BINE ȘI LA GREU

DE BRYAN CLARK

AM VIZIONAT RECENT FILMUL DRAGOSTEA ȘI ALTE DROGURI, o comedie romantică inspirată din memoriile lui Jamie Reindy intitulată *O vânzare dură: Evoluția unui vânzător de viagra*.

Deși filmul mi s-a părut cam amestecat conținea o poveste de dragoste realistă care nu era idila tipică din filme sau o poveste obișnuită de Hollywood: o tânără frumoasă pe nume Maggie Mordock (Anne Hathaway) suferă de o boală incurabilă – boala Parkinson. Asta a compensat părțile care nu mi-au plăcut din film fiindcă în viața de zi cu zi, în lumea reală, într-o relație reală, astfel de lucruri se întâmplă.

Cu câteva săptămâni mai devreme ascultasem un interviu impresionant cu Toben Heim, care este coautor alături de soția sa, Joanne, la câteva cărți printre care și *Până la adânci bătrânețe*:

O privire obiectivă asupra primului an de căsnicie. El este de asemenea singur autor al câtorva cărți, iar împreună cu Ryan Dobson a scris *În ruină: Ce poate face Dumnezeu când lucrurile se prăbușesc și ard*.

În acel interviu Toben a vorbit despre angajamentul lui solemn față de căsnicia sa în urma masivului infarct a lui Joanne, care a lăsat-o paralizată, incapabilă să vorbească și cu dureri groaznice atât fizice cât și mentale și emoționale. A fost foarte emoționant să îl aud explicând cum a afectat aceasta viața lor și a copiilor lor, dar și cum i-a întărit dragostea pentru soția lui și credința în promisiunile lui Dumnezeu.

De asemenea am citit recent fragmente dintr-un interviu cu Laura Hillenbrand, autoarea bestsellerului *Seabiscuit: o legendă americană*. Autoarea este cunoscută pentru stilul însuflețit

de a povesti și caracterele ei puternice, dar ea însăși a fost ținută la pat decenii la rând, suferind de o boală severă ce o sleiește de puteri. De multe ori nici nu are puterea să vorbească sau să se întoarcă de pe o parte pe alta în pat.

Când reporterul a întrebat-o cum se descurcă, Hillenbrand i-a dat în mare parte meritele soțului ei – „iubitul ei din facultate”. Apoi a explicat: „[Când ne-am căsătorit] m-am simțit prea rău ca să merg la petrecere și am participat la nuntă doar câteva minute. El a trecut prin asta alături de mine. Pe unele cupluri asta le dezbină; pe noi ne-a apropiat. Noi avem o înțelegere profundă. El nu mă vede ca un om bolnav. El vede în mine toate celelalte lucruri care sunt. Noi a trebuit să învățăm cum să facem asta. Nu este deloc ușor să fii un cuplu cu o boală”.

Citindu-i povestea emoționantă

și gândindu-mă ce sfânt trebuie să fie soțul ei, nu m-am putut abține să nu-mi amintesc și de situația mea și de soția mea sfântă, Kristina, care a acceptat cu altruism multe de la mine an după an. Nu numai referitor la migrenele regulate și alte boli continue pe care m-a ajutat să le îndur. Acelea i-au afectat cu siguranță viața, dar a supraviețuit cu eleganță la tot restul în ceea ce mă privește – lucruri pe care eu personal le-aș fi suportat cu greu dacă aș fi fost în locul ei.

Cred că se poate spune că majoritatea dintre noi suferim mai mult sau mai puțin de ceva. Adevărul este că nu e ușor să faci o relație să meargă bine. Cu toții avem slăbiciuni și probleme continue care necesită o măsură nelimitată de sacrificiu, dragoste necondiționată și iertare din partea partenerului nostru. Știu că mie îmi trebuie! Nu știu cum a reușit Kristina să mă suporte toți acești

ani, dar a reușit. O admir pentru asta și Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru ea. Ea este cu siguranță o sfântă!

Am ascultat de asemenea un alt interviu emoționant – acesta cu autoarea de bestseller Joni Eareckson Tada și soțul ei, Ken. Joni este de mult timp tetraplegică iar acum are și cancer la sân. A fost o mărturie atât de mișcătoare de credință și de devotament în căsnicie că nu am putut-o uita. Să faci față la cancer și să treci prin tratamente medicale dificile nu este ușor pentru nimeni, însă pentru Joni și Ken dificultățile sunt și mai mari. Interviul avusese scopul să informeze cunoștii lui Joni despre cancerul ei și să ceară rugăciune pentru ea și pentru Ken, însă în timpul interviului a ajuns să fie cu mult mai mult – o minunată și uimitoare poveste de dragoste.

Ascultând-o am fost mișcat până

la lacrimi nu doar de chinul cu care se confrunta această femeie uimitoare dar, mult mai mult, de dragostea profundă care se simțea din vocea tremurândă a soțului ei atunci când explica cât îi era de greu să o vadă pe Joni având dureri atât de mari, cât și faptul că i-a apropiat și mai mult și i-a făcut să fie și mai îndrăgostiți unul de celălalt.

Joni răspunse: „Este chiar uimitor să ai pe cineva alături mai ales când treci prin ce-i mai rău ca printr-un adevărat coșmar. Ieri noapte am avut dureri groaznice și m-am rugat chiar înainte de culcare: ‚Doamne Iisus, Te arăți Te rog în seara asta? Lasă-mă să Te văd și să Te simt. Să știi că ești cu mine. Tu ai promis că nu mă vei părăsi niciodată. Lasă-mă să simt lucrul acesta în seara asta.’

Ei bine, a trebuit să-l scol pe Ken să mă ajute și cum stătea acolo în lumina

slabă a lămpii de la pat i-am spus: „Tu ești El! Tu ești Iisus! Ken, Îl simt în atingerea ta, Îl văd în chipul tău, în zămbetul tău. [Îl aud] în tonul vocii tale”. A fost cel mai dulce lucru să simt prezența lui Iisus prin soțul meu.”

Pot înțelege perfect ce spunea Joni. Din fericire eu nu a trebuit să trec prin astfel de lucruri cu care s-a confruntat ea cu atâta curaj de când a rămas paralizată după un accident de scufundare cu zeci de ani în urmă, însă cei apropiați mie știu că am multe probleme de sănătate și că de obicei am dureri. Câteodată am fost atât de bolnav și în asemenea dureri că nu puteam să gândesc sau să vorbesc. Sunt sigur că cei cu probleme continue de sănătate pot înțelege.

Dar chiar și în dipele cele mai

1. Vezi Evrei 4:15

dificile Iisus a fost tot timpul cu mine alinându-mă, sprijinindu-mă și în final vindecându-mă. Și de mai multe ori decât pot număra Kristina fusese Iisus pentru mine prin grija ei atentă, răbdarea nelimitată, rezistența de oțel și dragostea ei necondiționată. Așa este ea. La fel ca soțul lui Joanne Heim, soțul lui Laura Hillenbrand, soțul lui Joni Eareckson Tada și mulți, mulți alți soți și soții de care lumea nu a auzit, tot așa și soția mea stă alături de mine la bine și la greu, la boală și la sănătate.

Bineînțeles că nu este întotdeauna cineva de genul acesta în jurul nostru. Dar chiar și atunci Iisus este întotdeauna cu noi. El ne vede nevoile, este mișcat de slăbiciunile noastre¹ și nu dă greș niciodată să ne scoată la liman din nopțile cele mai întunecate. Chiar și atunci când nu-L apreciem pe cât de mult ar trebui El rămâne cu loialitate

alături de noi. Indiferent de ceea ce se întâmplă El este mereu acolo.

Dar când este și altcineva în viața ta – soț, soție, o rudă sau un prieten apropiat – cineva care a ales cu bună știință să fie acolo pentru tine indiferent prin ce treci, cineva care nu te privește ca pe un bolnav sau un haos total, ci se uită la tot restul ce ești sau ce poți fi, este un lucru uimitor și minunat, aproape prea bun ca să fie adevărat.

Să trăim cu toții sacrificându-ne, altruști, iubitori, în fiecare zi, să fim Iisus pentru alții pe care Dumnezeu i-a pus în viața noastră – „la bine și la greu, la boală și la sănătate”.

**BRYAN ȘI KRISTINA CLARK
TRĂIESC ÎN GUADALAJARA,
MEXIC, UNDE BRYAN LUCREAZĂ
ÎN INDUSTRIA TURISMULUI
MEDICAL. ■**

DARUL ATOTCUPRINZĂTOR — DRAGOSTEA

DE RAFAEL HOLDING

„ROADA DUHULUI ESTE: DRAGOSTEA, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege”.¹

Cât de importantă este dragostea? Când Iisus a fost întrebat care poruncă este cea mai importantă, El a răspuns: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. În aceste două porunci se cuprind toate Legea și Proorocii”.² Cu alte cuvinte, dacă poți face aceste două lucruri – să-L iubești pe Dumnezeu și să-ți iubești aproapele – atunci toate celelalte lucruri își găsesc rostul. Toate

celelalte porunci au fost date ca să ne învețe să facem ce este bine și iubitor.

Pe ce loc se clasează deci dragostea printre roadele Duhului Sfânt? Apostolul Pavel încheie explicația sa cu privire la darurile Duhului³ cu povăța de a pune dragostea pe primul loc: „Acum, deci, rămân aceste trei: credința, nădejdea și dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea”.⁴

Pare destul de simplu dar bineînțeles că nu este întotdeauna ușor. De unde să ai o asemenea dragoste care să îți deschidă brațele, să dăruiască, să se sacrifice? De unde să ai dragoste care să te ajute să fii preocupat de fericirea vecinului tău așa cum ești de a ta, sau să fii iubitor chiar și cu dușmanul tău, sau să te sacrifici pentru alții?⁵ O asemenea dragoste nu stă în firea umană; este un dar al Duhului Sfânt care lucrează în viața ta.

Cum primești o asemenea dragoste? Dacă L-ai primit pe Iisus și Duhul Sfânt ai deja o parte din această dragoste și Îi poți cere oricând

lui Dumnezeu să-ți dea mai mult. Însă cea mai bună modalitate de a primi mai multă dragoste de felul acesta este să dăruiești ceea ce ai deja. „Sufletul binefăcător va fi săturat și cel ce udă pe alții va fi udat și el”.⁶ Puțină dragoste poate ajunge departe – cu mult mai departe decât ți-ai imagina vreodată.

RAFAEL HOLDING ESTE AUTOR INDEPENDENT ȘI TRĂIEȘTE ÎN AUSTRALIA. ■

ASPECT DEFINITIV

Un punct central al ultimului mesaj al lui Iisus către discipolii Săi la Cina cea de taină, înainte de a fi arestat, închis, bătut și omorât, a fost: „Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții”.⁷

Primii creștini au întors lumea cu susul în jos cu dragostea lui Dumnezeu pe care au descoperit-o în Iisus Hristos. Modul cum au trăit creștinii i-a convins pe romani că credința lor este reală.

—David Brandt Berg (1919-1994)

1. Galateni 5:22-23

2. Matei 22:37-40

3. 1 Corinteni 12

4. 1 Corinteni 13:13

5. Matei 22:39; 5:44; Ioan 15:13; 1 Ioan 3:16

6. Proverbe 11:25

7. Ioan 13:35

UN EXAMEN DE

DE ERIKA BLEČIĆ

O SERIE DE PIERDERI TRAUMATICE M-AU FĂCUT SĂ FIU SUPĂRATĂ PE DUMNEZEU. Singură, fără posibilitatea de a mă întreține și fără speranță am încercat să-mi pun capăt zilelor. Mi-am recăpătat cunoștința în spital, unde am petrecut următoarele câteva zile recuperându-mă.

Era ziua de Sf. Valentin, prima fără soțul meu, și cum stăteam așa singură în foaierul spitalului am plâns și ultimele lacrimi care mai erau în mine.

Un bărbat și o femeie au trecut pe lângă mine și apoi s-au oprit. „Așteaptă aici o clipă” l-am auzit pe bărbat spunând. Apoi s-a întors și cu un deget mi-a ridicat fața înlăcrimată ... și m-a sărutat pe obraz.

Bărbatul era și el un pacient cu care vorbisem pe scurt seara precedentă. Dar de ce m-ar săruta un om

aproape străin mie? Evident că nu avea motive ulterioare deoarece o altă femeie, probabil soția sau prietena lui, ne privea. Ce l-a făcut să vină la mine ca să mă ridice din întunericul meu? Ce am făcut ca să merit lucrul acesta?

După câteva minute am început să-mi dau seama ce se întâmpla.

Primisem un dar minunat, darul speranței, și trebuia să-l împart cu alții. Cu acest gând în minte am făcut primul mic pas de a ieși din groapa adâncă în care căzusem.

Câteva zile mai târziu, după ce am ieșit din spital, m-am uitat la ce mai rămăsese din economiile mele – doar câteva monede. Ce mai aveam în dulap era o pungă de mălai și o conservă de pastă de tomate. *Se pare că în următoarele trei zile voi mânca măămăligă cu sos de roșii, așa că ar fi bine să gătesc numai o singură dată,*

m-am gândit eu.

Nici n-am terminat bine de gătit și mă pregăteam să mă așez la masă când se auzi soneria. La ușă era o femeie tânără care părea să moară de foame. Lângă ea, un copil de vreo cinci-șase anișori, la fel de înfometat. Femeia mi-a spus că era refugiată și că nu-și găsea de lucru.

Mi-a cerut ceva mărunțiș, iar gândul meu s-a dus la acei câțiva bănuți pe care îi mai aveam. *Oare cât de mult ar putea-o ajuta, pe ea sau pe mine?*

„Și eu am numai câțiva bănuți” i-am spus eu, „deci știi ce înseamnă să nu ai. Dar am făcut niște măămăligă cu sos de roșii. Vreți să mâncați cu mine?”

Mama și copilul au acceptat timid și am mâncat împreună la masa mea din bucătărie. Mi-aș fi dorit să le fi putut oferi în schimb un grătar mare,

VIATĂ

prăjit la perfecțiune! Atunci mi-am amintit de ciocolata pe care mi-o dăduse cineva cu câteva zile în urmă, pe care o pusese deoparte pentru zile negre. Am dat-o copilului, în schimbul unei îmbrățișări pe care nu o voi uita niciodată.

Aflând că ei locuiau pe aproape i-am invitat să mai treacă pe la mine. Nu le puteam promite un meniu complet, însă aș fi putut împărți cu ei ceea ce aveam atunci pe moment. Ne-am zâmbit și ne-am strâns mâna, după care ei au plecat și de atunci nu i-am mai văzut niciodată.

Trei zile mai târziu am văzut în ziar o ofertă de lucru la care am răspuns, chiar dacă nu aveam pregătirea necesară pentru acea slujbă. La numai câteva minute în decursul interviului am fost întrebată ceva ce nu mă așteptasem: „Ți-ar place să începi de mâine?” Chiar înainte de

a putea răspunde mi-a trecut prin minte, ca un fulger, un gând. *Să fi fost acei doi străini la ușa mea niște îngeri în misiune?*

Am simțit că trecusem nu numai un interviu pentru un post, ci și un examen de viață. Mai întâi Dumnezeu l-a trimis pe acel bărbat ca să-mi arate că mă mai iubește și că nu m-a uitat, iar apoi a trimis pe acea mamă cu copil ca să vadă dacă mă voi ține de promisiune și dacă voi da și eu mai departe dragostea și speranța pe care am primit-o. Și când am făcut-o, El a deschis stăvilarele binecuvântărilor Sale.

CONTINUARE...

Astăzi Erika este fericită și împlinită cu slujba ei de reporter la ziar și la fel de împlinită în „cealaltă slujbă” a ei, de a împărtași cu alții din dragostea lui Dumnezeu. Ea

a început prin a coase costume de clovni pentru voluntarii din grupul The Family International, iar acum îi și însoțește uneori la spitalul de copii din localitate, acolo unde aceștia folosesc spectacolele cu clovni ca și terapie. „Mi se umple inima de bucurie când văd un copilăș, bolnav și departe de familie și de casă, că trece peste suferință și singurătate” a spus ea. „Tot ce trebuie este ca cineva să vrea să-și pună un nas roșu și să cânte unul sau două cântecele”. Iar acești copii nu sunt singurii care au simțit dragostea lui Dumnezeu prin Erika. Vârstnicii din casele de bătrâni pe care ea le vizitează apreciază și ei prietenia și grija pe care le-o acordă Erika și faptul că stă cu ei de vorbă.

ERIKA BLEČIĆ ESTE MEMBRĂ
ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY
INTERNATIONAL ÎN CROAȚIA. ■

FARMECUL VINE A TREIA OARĂ

DE YVETTE GLADSTONE

SUNT LA A TREIA MEA CĂSNICIE—un lucru pe care nu l-aș menționa în mod obișnuit în prezența cuplurilor recent căsătorite. Sunt recunoscătoare pentru primele două căsnicii deoarece în urma lor am avut câțiva copii minunați, comorile mele cele mai de preț, însă pentru mine a treia a fost cea fermecată.

Când mi s-a încheiat cea de-a doua căsnicie am crezut că asta era tot, că acum eram mamă singură și că trebuia să mă descurc cum puteam mai bine. Eram sătulă de ideea de căsătorie și nu mă așteptam să fie un alt bărbat în viața mea, dar m-am înșelat.

În fiecare zi acum văd iubirea lui Dumnezeu în ochii iubitudului meu soț. El nu numai că s-a îndrăgostit de mine și s-a căsătorit cu mine, dar a și adoptat legal cei 5 copii ai mei, care erau minori la momentul respectiv. Lucrul acesta s-a întâmplat cu 10

ani în urmă iar acum suntem în continuare fericiți în căsnicia noastră.

Ce face căsnicia noastră și mai neconvențională este că și el fusese căsătorit de încă două ori. Noi nu înțelegem toate motivele pentru care viețile noastre au decurs în felul acesta și sincer vorbind este umilitor pentru noi să recunoaștem că împreună avem patru căsnicii ratate. Dar dacă Dumnezeu poate să ne iubească și să ne accepte cu toate defectele, slăbiciunile și greșelile noastre, nu-i așa că este minunat că El poate trimite pe cineva în carne și oase care să ne iubească și să ne accepte și pe noi?

Datorită trecutului nostru asemănător eu și soțul meu ne putem înțelege mai bine unul pe celălalt și ne putem spune unul altuia cele mai intime gânduri și sentimente. Rădem împreună, plângem împreună și ne bucurăm așa de minunat de viață împreună. Chiar la începutul relației noastre am hotărât să-L punem pe Dumnezeu în centrul vieților noastre

și ne-am ajutat unul pe celălalt să ne ținem de acea hotărâre. Zilnic citim cuvântul lui Dumnezeu împreună, ne rugăm împreună și discutăm diferitele lecții pe care Dumnezeu ne învață atât individual cât și ca un cuplu. Continuăm să învățăm unul de la celălalt, ceea ce ne ajută să ne respectăm profund. Relația noastră a devenit una foarte satisfăcătoare din punct de vedere spiritual.

Sfatul meu pentru cei proaspăt căsătoriți, cât și pentru cei ce trec printr-o perioadă mai grea în căsnicia lor sau își revin după o căsnicie sfârșită: dragostea lui Dumnezeu este „farmecul” adevărat din orice căsnicie. Fie că a fost descoperit prima oară sau mai târziu, ca în cazul nostru, este tot dragostea lui Dumnezeu, care nu dezamăgește.¹

YVETTE GLADSTONE ESTE
SCRIITOARE INDEPENDENTĂ ȘI
MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA TFI ȘI
TRĂIEȘTE ÎN GUERRERO, MEXIC. ■

1. 1 Corinteni 13:8

SĂ NUMĂR ÎN CÂTE FELURI

UN EXERCIȚIU SPIRITUAL

DE ABI MAY

ÎN UNA DIN BINECUNOSCUTELE SALE POEZII, Elizabeth Barrett Browning pune în cuvinte o minunată declarație de dragoste care începe cam așa:

Cum te iubesc? Să număr în câte feluri.
Te iubesc cât de adânc, cât de departe
și cât de sus
Poate ajunge sufletul meu.

Aceste cuvinte sunt un ecou blând al unei alte expresii de dragoste. De data asta scriitorul este apostolul Pavel, iar el nu vorbește despre dragostea dintre oameni ci despre dragostea lui Dumnezeu pentru fiecare dintre copiii Săi:

Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Iisus Hristos, Domnul nostru.
—Romani 8:38-39

1. Vezi Romani 6:23

2. Psalmul 9:1

Te iubește Dumnezeu pe *tine* în felul acesta? Serios? În ciuda tuturor defectelor și greșelilor tale? Da! Toți greșim¹ însă dragostea lui Dumnezeu nu este diminuată de aceasta.

Oprește-te câteva minute să meditezi asupra următoarelor afirmații despre dragostea lui Dumnezeu pentru tine. Nu încerca să le analizezi; doar savurează cuvintele și odihnește-te în cunoașterea faptului că dragostea lui Dumnezeu pentru tine este necondiționată și nesfârșită.

Te iubesc cu o iubire veșnică; de aceea îți păstrez bunătatea Mea.
—Ieremia 31:3

Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi.
—Evrei 13:5

[Aș dori ca voi] să puteți pricepe împreună cu toți sfinții, care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea; și să cunoașteți dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu.
—Efeseni 3:18-19

Iată dragostea lui Dumnezeu. În toți anii care au trecut nu a dat greș nicio dată. Când noi cădem ea ne ridică; când ne pierdem ne cheamă înapoi; când leșinăm ne revitalizează; când păcătuiam ne iartă; când plângem ea ne alină. În acele momente de agonie, îndoială și aproape disperare, de care unii își pot aminti, dragostea lui Dumnezeu a fost suficientă.

—Reverend Canon Money, *adaptare*

Dumnezeu te iubește ca și cum ai fi singurul om din lume și iubește pe fiecare așa cum te iubește pe tine.
—Sf. Augustin (354-430)

Acum este rândul tău să îți exprimi dragostea. Poate ai vrea să-I scrii lui Dumnezeu o scrisoare, o poezie sau o felicitare. Spune-I ce înseamnă El pentru tine. Ce aduc în viața ta prezența Lui, darurile Lui și promisiunea vieții veșnice? Cum te afectează faptul că știi despre dragostea Lui necondiționată? Pune-ți sentimentele în cuvinte așa cum a făcut David din vechime de nenumărate ori în cartea Psalmilor. „Voi lauda pe Domnul din toată inima mea, voi istorisi toate minunile Lui”² ■

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

FĂRĂ NICI O CONDIȚIE

Nu te iubesc pentru ceea ce ești sau nu ești. Nu te iubesc pentru cine ești. Nu te iubesc pentru cât de multe faci sau cât de bine le faci. Nu te iubesc pentru cât de puțin păcătuiești și greșești, sau cât de mult faci ceea ce trebuie. Pur și simplu te iubesc – fără nici o condiție. Acest adevăr poate fi greu de înțeles însă odată ce îl pătrunzi totul în viața ta va căpăta o semnificație și o profunzime nouă, o nouă realitate. Ești complet pentru că ești iubit. Ești liber pentru că ești iubit. Ești capabil să-i iubești cu adevărat pe alții pentru că ești iubit complet și necondiționat.

Nu am decis să te iubesc în funcție de dragostea ta pentru Mine, sau în funcție de ceea ce faci pentru Mine. Te-am iubit chiar înainte de acestea, chiar înainte de prima ta suflare.

Îmi place când Îmi spui că Mă iubești și când pui acea dragoste în acțiune apropiindu-te de Mine în rugăciune. Îmi place cum Mă iubești și dorești să-Mi faci pe plac, dar chiar și când acestea pălesc și sunt date la o parte de problemele vieții, dragostea Mea pentru tine este neschimbată. Dragostea Mea pentru tine nu se micșorează iar Eu nu sunt niciodată prea ocupat pentru tine.

